

Питання для заліку

«Міжнародне право продовольчої безпеки»

1. Етапи історичного розвитку унормування відносин у сфері забезпечення продовольчої безпеки. Продовольчі кризи у розвитку людства.
2. Право на їжу і на захист від голоду: поняття та гарантії.
3. Політико-правова концепція продовольчого суверенітету: поняття та зміст.
4. Продовольча безпека як об'єкт правового регулювання: поняття, ознаки та рівні.
5. Продовольча безпека в системі національної та глобальної безпеки.
6. Функції продовольчої безпеки.
7. Поняття міжнародного права продовольчої безпеки та його місце в системі права.
8. Предмет міжнародного права продовольчої безпеки (Правовідносини із забезпечення міжнародної продовольчої безпеки).
9. Принципи міжнародного права продовольчої безпеки.
10. Система міжнародного права продовольчої безпеки.
11. Зв'язок міжнародного права продовольчої безпеки з іншими галузями права України.
12. Індикатори та критерії продовольчої безпеки. Продовольча незалежність.
13. Загрози міжнародній продовольчій безпеці: поняття та класифікація.
14. Моніторинг глобальної продовольчої безпеки.
15. Система та класифікація заходів забезпечення продовольчої безпеки.
16. Глобальна продовольча криза: передумови і наслідки.
17. Всесвітня продовольча безпека та чинники, що її формують. Римська декларація «Про всесвітню продовольчу безпеку».
18. Оцінка стану продовольчої безпеки у світі. Глобальний індекс продовольчої безпеки, його структура (Global Food Security Index, GFSI).
19. Глобальний індекс голоду. (Global Hunger Index): показники для вимірювання, оцінка характеру голоду.
20. Система заходів забезпечення продовольчої безпеки.
21. Поняття інституційно-функціонального забезпечення міжнародної продовольчої безпеки.
22. Класифікація інституцій забезпечення міжнародної продовольчої безпеки.
23. Міжнародно-правове регулювання продовольчої безпеки у рамках ООН та її спеціалізованих установ.
24. Всесвітня продовольча програма (ВПП) та її роль у забезпеченні продовольчої безпеки.
25. Продовольча і сільськогосподарська організація ООН (ФАО) як суб'єкт забезпечення продовольчої безпеки.
26. Міжнародний фонд сільськогосподарського розвитку та його роль у забезпеченні глобальної продовольчої безпеки.

27. Міжнародні фінансові організації та їх роль у забезпеченні продовольчої безпеки.
28. Міжнародна торгівля як засіб забезпечення глобальної продовольчої безпеки.
29. Світова організація торгівлі (World Trade Organization, WTO): історія створення, основні цілі та роль у забезпеченні глобальної продовольчої безпеки.
30. Угода СОТ «Про технічні бар'єри в торгівлі»
31. Угода СОТ «Про санітарні та фітосанітарні заходи».
32. Угода СОТ «Про сільське господарство» в системі права СОТ (Зелена скринька, Жовта скринька, Блакитна скринька).
33. Правове забезпечення продовольчої безпеки в ЄС.
34. Принципи продовольчого права ЄС.
35. Інституції Європейського Союзу у сфері забезпечення продовольчої безпеки.
36. Спільна аграрна політика: основні етапи, цілі та напрями.
37. Міжнародно-правове співробітництво держав у забезпеченні продовольчої безпеки у зонах військових конфліктів. Голод як заборонений спосіб ведення війни.
38. Діяльність ФАО у сприянні забезпечення продовольчої безпеки країн у стані збройних конфліктів та стихійних лих.
39. Україна як гарант глобальної продовольчої безпеки.
40. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Перетворення нашого світу: Порядок денний в галузі сталого розвитку на період до 2030 р.»: Цілі сталого розвитку.
41. Інституції Європейського Союзу у сфері забезпечення якості та безпеки харчової продукції. Бюро з питань ветеринарії та харчової продукції (FVO). Європейське агентство з безпечності харчових продуктів (EFSA).
42. Міжнародне законодавство у сфері забезпечення якості та безпечності харчової продукції.
43. Кодекс Аліментаріус (Codex Alimentarius) як джерело права продовольчої безпеки.
44. Європейська Біла Книга з безпечності харчових продуктів як правова основа контролю за безпекою продовольства і кормів.
45. Загальні правові засади стандартизації, сертифікації та маркування харчових продуктів в ЄС.
46. Правові засади впровадження системи безпечності харчових продуктів НАССР.
47. Екологізація аграрного виробництва як засіб забезпечення продовольчої безпеки.
48. Міжнародна Федерація органічного сільськогосподарського руху (*International Federation of Organic Agriculture Movements (IFOAM)*): історія створення, завдання, принципи діяльності, заходи.

49. Правові засади виробництва та обігу органічної сільськогосподарської продукції та сировини в контексті забезпечення міжнародної продовольчої безпеки. Галузі органічного виробництва.
50. Міжнародно-правові засади сертифікації органічного виробництва.
51. Міжнародно-правові вимоги щодо маркування органічних продуктів.
52. Біотехнології у сфері сільськогосподарського виробництва як засіб забезпечення міжнародної продовольчої безпеки.
53. Поняття та міжнародно-правові основи біобезпеки при виробництві харчових продуктів.
54. Загальна характеристика міжнародно-правового регулювання поводження з генетично модифікованими організмами (Конвенція ООН про біологічне різноманіття, Картахенський протокол про біобезпеку та ін.)
55. Міжнародно-правове регулювання використання ГМО при виробництві харчових продуктів в контексті забезпечення міжнародної продовольчої безпеки.
56. Правові основи забезпечення продовольчої безпеки в США.
57. Державна підтримка аграрного сектора у США як інструмент забезпечення продовольчої безпеки.
58. Загальна характеристика правового забезпечення продовольчої безпеки Канади.
59. Політика аграрного протекціонізму Японії. Внутрішні та зовнішні аспекти забезпечення продовольчої безпеки Японії.
60. Загальна характеристика правового забезпечення продовольчої безпеки в країнах Африки. Стратегічна програма економічного розвитку країн Африки – NEPAD (New Partnership for Africa's Development).
61. Агропродовольча політика країн Латинської Америки. Sistema Nacional de Seguranc, a Alimentar e Nutricional – SISAN.
62. Продовольча політика ПАР.